

В одного хлопчика було хворе серце. Через це він майже не виходив гуляти, а лежав у ліжку, обіймаючи іграшкового песика.

Песика давно-давно пошила мама. Вона подарувала іграшку зі словами: «Я завжди у твоєму серці. Але якщо тобі буде сумно або самотньо — обніми його та згадай, як я тебе люблю». Відтоді песик став улюбленою іграшкою хлопчика. Вони були нерозлучні.

Лікарі, здавалося, зробили все можливе, щоб вилікувати малюка. Але нічого не допомагало. Він зовсім заслаб. Було важко дихати й навіть розмовляти.

«Мені сумно та самотньо, — думав хлопчик. — Як же я хочу, щоб мое серце знову стало здоровим. Тоді я зміг би гратися з друзями, а моя мама почала б усміхатися».

Якось уві сні малюк зустрів янголя.

— Не бійся! Тебе врятує той, у кого найбільше у світі серце. Твій друг допоможе тобі в пошуках, — янголя торкнулося іграшкового песика та щезло.